

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών (4. Aṅguttara Nikāya)

05. Το βιβλίο των πέντε (05. Pañcakanipāṭapāḷi)

5. Η πέμπτη πεντηκοντάδα (5. Pañcamaparaṇāsakaṃ)

[AN 5.201-250, PTS 3.247-3.278]

PaliVerse

4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών

05. Το βιβλίο των πέντε

5. Η πέμπτη πεντηκοντάδα

1. Το κεφάλαιο για τον Κίμιλα

1. Η ομιλία για τον Κίμιλα

201. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Κιμιλά, στο Άλσος των Μπαμπού. Τότε ο σεβάσμιος Κίμιλα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Κίμιλα είπε στον Ευλογημένο: «Ποια άραγε, σεβάσμιε κύριε, είναι η αιτία, ποια η συνθήκη για την οποία όταν ο Τατχάγκατα έχει επιτύχει το τελικό Νιμπάνα η Άριστη Διδασκαλία δεν έχει μεγάλη διάρκεια;» «Εδώ, Κίμιλα, όταν ο Τατχάγκατα έχει επιτύχει το τελικό Νιμπάνα, μοναχοί, μοναχές, λαϊκοί ακόλουθοι και λαϊκές ακόλουθοι διαμένουν ασεβείς και χωρίς σεβασμό προς τον Διδάσκαλο, διαμένουν ασεβείς και χωρίς σεβασμό προς τη Διδασκαλία, διαμένουν ασεβείς και χωρίς σεβασμό προς την Κοινότητα, διαμένουν ασεβείς και χωρίς σεβασμό προς την εξάσκηση, διαμένουν ασεβείς και χωρίς σεβασμό ο ένας προς τον άλλον. Αυτή λοιπόν, Κίμιλα, είναι η αιτία, αυτή η συνθήκη για την οποία όταν ο Τατχάγκατα έχει επιτύχει το τελικό Νιμπάνα η Άριστη Διδασκαλία δεν έχει μεγάλη διάρκεια.»

«Και ποια, σεβάσμιε κύριε, είναι η αιτία, ποια η συνθήκη για την οποία όταν ο Τατχάγκατα έχει επιτύχει το τελικό Νιμπάνα η Άριστη Διδασκαλία έχει μεγάλη διάρκεια;» «Εδώ, Κίμιλα, όταν ο Τατχάγκατα έχει επιτύχει το τελικό Νιμπάνα, μοναχοί, μοναχές, λαϊκοί ακόλουθοι και λαϊκές ακόλουθοι διαμένουν ευσεβείς και με σεβασμό προς τον Διδάσκαλο, διαμένουν ευσεβείς και με σεβασμό προς τη Διδασκαλία, διαμένουν ευσεβείς και με σεβασμό προς την Κοινότητα, διαμένουν ευσεβείς και με σεβασμό προς την εξάσκηση, διαμένουν ευσεβείς και με σεβασμό ο ένας προς τον άλλον. Αυτή λοιπόν, Κίμιλα, είναι η αιτία, αυτή η συνθήκη για την οποία όταν ο Τατχάγκατα έχει επιτύχει το τελικό Νιμπάνα η Άριστη Διδασκαλία έχει μεγάλη διάρκεια.» Πρώτο.

2. Η ομιλία για την ακοή της Διδασκαλίας

202. «Αυτά είναι τα πέντε οφέλη της ακοής της Διδασκαλίας, μοναχοί. Ποια πέντε; Ακούει αυτό που δεν έχει ακούσει, καθαρίζει αυτό που έχει ακούσει, ξεπερνά την αβεβαιότητα, κάνει την άποψή του ευθεία, ο νους του γαληνεύει. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα πέντε οφέλη της ακοής της Διδασκαλίας». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για το καθαρόαιμο άλογο

203. «Με πέντε ιδιότητες προικισμένο, μοναχοί, το καλό καθαρόαιμο άλογο του βασιλιά γίνεται άξιο για βασιλιά, χρήσιμο για βασιλιά, θεωρείται πράγματι ως μέρος του βασιλιά.

Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Με την εντιμότητα, με την ταχύτητα, με την ηπιότητα, με την υπομονή, με την πραότητα - με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένο το καλό καθαρόαιμο άλογο του βασιλιά γίνεται άξιο για βασιλιά, χρήσιμο για βασιλιά, θεωρείται πράγματι ως μέρος του βασιλιά. «Ακριβώς έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός προικισμένος με πέντε ιδιότητες είναι άξιος προσφορών, άξιος φιλοξενίας, άξιος δώρων, άξιος χαιρετισμού με ενωμένες παλάμες, το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο.

Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Με την εντιμότητα, με την ταχύτητα, με την ηπιότητα, με την υπομονή, με την πραότητα - με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός είναι άξιος προσφορών, άξιος φιλοξενίας, άξιος δώρων, άξιος χαιρετισμού με ενωμένες παλάμες, το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο». Τρίτη.

4. Η ομιλία για τις δυνάμεις

204. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι δυνάμεις. Ποια πέντε; Η δύναμη της πίστης, η δύναμη της ντροπής, η δύναμη του ηθικού φόβου, η δύναμη της ενεργητικότητας, η δύναμη της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε δυνάμεις». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για την νοητική δυσκαμψία

205. «Αυτές είναι οι πέντε νοητικές δυσκαμψίες, μοναχοί. Ποια πέντε; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός είναι αβέβαιος για τον Διδάσκαλο, αμφιβάλλει σκεπτικιστικά, δεν αποφασίζει και δεν έχει εμπιστοσύνη. Εκείνος ο μοναχός, μοναχοί, που είναι αβέβαιος για τον Διδάσκαλο, αμφιβάλλει σκεπτικιστικά, δεν αποφασίζει και δεν έχει εμπιστοσύνη, η συνείδησή του δεν κλίνει προς τη ζέση, την επιδίωξη, την ακατάπαυστη προσπάθεια και την επίμονη προσπάθεια. Εκείνου του οποίου η συνείδηση δεν κλίνει προς τη ζέση, την επιδίωξη, την ακατάπαυστη προσπάθεια και την επίμονη προσπάθεια, αυτή είναι η πρώτη νοητική δυσκαμψία.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός είναι αβέβαιος για τη Διδασκαλία... κ.λπ...είναι αβέβαιος για την Κοινότητα... κ.λπ... είναι αβέβαιος για την εξάσκηση... κ.λπ...είναι θυμωμένος με τους συντρόφους στην άγια ζωή, δυσареστημένος, με πληγωμένη συνείδηση, με γεννημένη στειρότητα. Εκείνος ο μοναχός, μοναχοί, που είναι θυμωμένος με τους συντρόφους στην άγια ζωή, δυσареστημένος, με πληγωμένη συνείδηση, με γεννημένη στειρότητα, η συνείδησή του δεν κλίνει προς τη ζέση, την επιδίωξη, την ακατάπαυστη προσπάθεια και την επίμονη προσπάθεια. Εκείνου του οποίου η συνείδηση δεν κλίνει προς τη ζέση, την επιδίωξη, την ακατάπαυστη προσπάθεια και την επίμονη προσπάθεια, αυτή είναι η πέμπτη νοητική δυσκαμψία. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε νοητικές δυσκαμψίες». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τη δέσμευση του νου

206. «Αυτές είναι οι πέντε νοητικές δεσμεύσεις, μοναχοί. Ποια πέντε; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός δεν είναι χωρίς πάθος για τις ηδονές, δεν έχει απαλλαγή από την επιθυμία, δεν έχει απαλλαγή από την αγάπη, δεν έχει απαλλαγή από τη δίψα, δεν έχει απαλλαγή από τον πυρετό του πάθους, δεν έχει απαλλαγή από την επιθυμία. Εκείνος ο μοναχός, μοναχοί, που δεν είναι χωρίς πάθος για τις ηδονές, που δεν έχει απαλλαγή από την επιθυμία, που δεν έχει απαλλαγή από την αγάπη, που δεν έχει απαλλαγή από τη δίψα, που δεν έχει απαλλαγή από τον πυρετό του πάθους, που δεν

έχει απαλλαγεί από την επιθυμία, η συνείδησή του δεν κλίνει προς τη ζέση, την επιδίωξη, την ακατάπαυστη προσπάθεια και την επίμονη προσπάθεια. Εκείνου του οποίου η συνείδηση δεν κλίνει προς τη ζέση, την επιδίωξη, την ακατάπαυστη προσπάθεια και την επίμονη προσπάθεια, αυτή είναι η πρώτη νοητική δέσμευση.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός δεν είναι χωρίς πάθος για το σώμα... κ.λπ...δεν είναι χωρίς πάθος για την ύλη... κ.λπ... αφού φάει όσο θέλει μέχρι να γεμίσει η κοιλιά του, διαμένει αφοσιωμένος στην ευχαρίστηση του τόπου ύπνου, στην ευχαρίστηση του πλαγιάσματος, στην ευχαρίστηση της υπνηλίας... κ.λπ... ασκεί την άγια ζωή φιλοδοξώντας κάποια τάξη θεών - "Με αυτή την ηθική ή την ασκητική πρακτική ή τον αυστηρό ασκητισμό ή την άγια ζωή θα γίνω θεός ή κάποιος από τους θεούς". Εκείνος ο μοναχός, μοναχοί, που ασκεί την άγια ζωή φιλοδοξώντας κάποια τάξη θεών - "Με αυτή την ηθική ή την ασκητική πρακτική ή τον αυστηρό ασκητισμό ή την άγια ζωή θα γίνω θεός ή κάποιος από τους θεούς", η συνείδησή του δεν κλίνει προς τη ζέση, την επιδίωξη, την ακατάπαυστη προσπάθεια και την επίμονη προσπάθεια. Εκείνου του οποίου η συνείδηση δεν κλίνει προς τη ζέση, την επιδίωξη, την ακατάπαυστη προσπάθεια και την επίμονη προσπάθεια, αυτή είναι η πέμπτη νοητική δέσμευση. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε νοητικές δεσμεύσεις». Έκτο.

7. Η ομιλία για τον χυλό ρυζιού

207. «Αυτά είναι τα πέντε οφέλη του χυλού ρυζιού, μοναχοί. Ποια πέντε; Αποκρούει την πείνα, απομακρύνει τη δίψα, ρυθμίζει τον αέρα, καθαρίζει την κύστη, χωνεύει τα υπολείμματα άπεπτης τροφής. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα πέντε οφέλη του χυλού ρυζιού». Έβδομη.

8. Η ομιλία για την ξύλινη οδοντόβουρτσα

208. «Αυτοί είναι οι πέντε κίνδυνοι της μη χρήσης της ξύλινης οδοντόβουρτσας, μοναχοί. Ποια πέντε; Δεν είναι ωφέλιμο για τα μάτια, το στόμα γίνεται δύσσομο, οι γευστικές αισθήσεις δεν καθαρίζονται, η χολή και το φλέγμα καλύπτουν την τροφή, η τροφή δεν του αρέσει. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε κίνδυνοι της μη χρήσης της ξύλινης οδοντόβουρτσας.

«Αυτά είναι τα πέντε οφέλη της χρήσης της ξύλινης οδοντόβουρτσας, μοναχοί. Ποια πέντε; Είναι ωφέλιμο για τα μάτια, το στόμα δεν γίνεται δύσσομο, οι γευστικές αισθήσεις καθαρίζονται, η χολή και το φλέγμα δεν καλύπτουν την τροφή, η τροφή του αρέσει. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα πέντε οφέλη της χρήσης της ξύλινης οδοντόβουρτσας». Όγδοη.

9. Η ομιλία για την τραγουδιστική φωνή

209. «Αυτοί είναι οι πέντε κίνδυνοι, μοναχοί, για αυτόν που απαγγέλλει τη Διδασκαλία με παρατεταμένη τραγουδιστική φωνή. Ποια πέντε; Ο ίδιος έλκεται από εκείνη τη φωνή, και οι άλλοι έλκονται από εκείνη τη φωνή, και οι οικοδεσπότες παραπονούνται - 'Όπως ακριβώς εμείς τραγουδάμε, έτσι ακριβώς και οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκυα, τραγουδούν', και σε αυτόν που επιθυμεί την τελειοποίηση της φωνής, επέρχεται διάλυση της αυτοσυγκέντρωσης, και οι μελλοντικές γενιές ακολουθούν το παράδειγμα. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε κίνδυνοι για αυτόν που απαγγέλλει τη Διδασκαλία με παρατεταμένη τραγουδιστική φωνή». Ένατη.

10. Η ομιλία για τον επιλήσμονα

210. «Αυτοί είναι οι πέντε κίνδυνοι, μοναχοί, για τον επιλήσμονα, για αυτόν που δεν έχει πλήρη επίγνωση, που παραδίδεται στον ύπνο. Ποια πέντε; Κοιμάται με δυστυχία, ξυπνάει με δυστυχία, βλέπει κακό όνειρο, οι θεότητες δεν τον προστατεύουν, εκσπερματώνει. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε κίνδυνοι για τον επιλήσμονα, για αυτόν που δεν έχει πλήρη επίγνωση, που παραδίδεται στον ύπνο.

«Αυτά είναι τα πέντε οφέλη, μοναχοί, για τον μνήμονα, για αυτόν που έχει πλήρη επίγνωση, που παραδίδεται στον ύπνο. Ποια πέντε; Κοιμάται με ευτυχία, ξυπνάει με ευτυχία, δεν βλέπει κακό όνειρο, οι θεότητες τον προστατεύουν, δεν εκσπερματώνει. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα πέντε οφέλη για τον μνήμονα, για αυτόν που έχει πλήρη επίγνωση, που παραδίδεται στον ύπνο». Δέκατη.

Κεφάλαιο Κίμιλα, πρώτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Κίμιλα, ακοή της Διδασκαλίας, ευγενές άλογο, δύναμη, στειρότητα·
δέσμευση, χυλός ρυζιού, ξύλο, τραγούδι και με τη λησμοσύνη.

2. Το κεφάλαιο για τον υβριστή

1. Η ομιλία για τον υβριστή

211. «Εκείνος ο μοναχός, μοναχοί, που υβρίζει και χλευάζει, που συκοφαντεί τους ευγενείς συντρόφους στην άγια ζωή, γι' αυτόν πέντε κίνδυνοι αναμένονται. Ποια πέντε; Είτε γίνεται απελαμένος με κομμένο το μονοπάτι, είτε διαπράττει κάποιο μολυσμένο παράπτωμα, είτε βιώνει σοβαρή ασθένεια και ταλαιπωρία, είτε πεθαίνει παραπλανημένος, είτε με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Εκείνος ο μοναχός, μοναχοί, που υβρίζει και χλευάζει, που συκοφαντεί τους ευγενείς συντρόφους στην άγια ζωή, γι' αυτόν αυτοί οι πέντε κίνδυνοι αναμένονται». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τον υποκινητή φιλονικίας

212. «Εκείνος ο μοναχός, μοναχοί, που είναι υποκινητής φιλονικίας, υποκινητής διαμάχης, υποκινητής αντιδικίας, υποκινητής καυγάδων, υποκινητής νομικών υποθέσεων στην Κοινότητα, γι' αυτόν πέντε κίνδυνοι αναμένονται. Ποια πέντε; Δεν επιτυγχάνει αυτό που δεν έχει επιτύχει, ξεπέφτει από αυτό που έχει επιτύχει, διαδίδεται κακή φήμη, πεθαίνει παραπλανημένος, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Εκείνος ο μοναχός, μοναχοί, που είναι υποκινητής φιλονικίας, υποκινητής διαμάχης, υποκινητής αντιδικίας, υποκινητής καυγάδων, υποκινητής νομικών υποθέσεων στην Κοινότητα, γι' αυτόν αυτοί οι πέντε κίνδυνοι αναμένονται». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για την ηθική

213. «Αυτοί είναι οι πέντε κίνδυνοι, μοναχοί, της αποτυχίας στην ηθική του ανήθικου. Ποια πέντε; Εδώ, μοναχοί, ο ανήθικος, αποτυχημένος στην ηθική, λόγω αμέλειας υφίσταται μεγάλη απώλεια πλούτου. Αυτός, μοναχοί, είναι ο πρώτος κίνδυνος της αποτυχίας στην ηθική του ανήθικου.

«Επιπλέον, μοναχοί, του ανήθικου, αποτυχημένου στην ηθική, διαδίδεται κακή φήμη. Αυτός, μοναχοί, είναι ο δεύτερος κίνδυνος της αποτυχίας στην ηθική του ανήθικου.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ανήθικος, αποτυχημένος στην ηθική, όποια συνέλευση κι αν πλησιάζει - είτε συνέλευση της πολεμικής κάστας, είτε συνέλευση βραχμάνων, είτε συνέλευση οικοδεσποτών, είτε σύναξη ασκητών - πλησιάζει χωρίς αυτοπεποίθηση, ντροπιασμένος. Αυτός, μοναχοί, είναι ο τρίτος κίνδυνος της αποτυχίας στην ηθική του ανήθικου.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ανήθικος, αποτυχημένος στην ηθική, πεθαίνει παραπλανημένος. Αυτός, μοναχοί, είναι ο τέταρτος κίνδυνος της αποτυχίας στην ηθική του ανήθικου.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ανήθικος, αποτυχημένος στην ηθική, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Αυτός, μοναχοί, είναι ο πέμπτος κίνδυνος της αποτυχίας στην ηθική του ανήθικου. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε κίνδυνοι της αποτυχίας στην ηθική του ανήθικου.

«Αυτά είναι τα πέντε οφέλη, μοναχοί, της τελειότητας στην ηθική του ηθικού. Ποια πέντε; Εδώ, μοναχοί, ο ηθικός, τέλειος στην ηθική, λόγω επιμέλειας αποκτά μεγάλο σύνολο πλούτου. Αυτό, μοναχοί, είναι το πρώτο όφελος της τελειότητας στην ηθική του ηθικού.

«Επιπλέον, μοναχοί, του ηθικού, τέλειου στην ηθική, διαδίδεται καλή φήμη. Αυτό, μοναχοί, είναι το δεύτερο όφελος της τελειότητας στην ηθική του ηθικού.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ηθικός, τέλειος στην ηθική, όποια συνέλευση κι αν πλησιάζει - είτε συνέλευση της πολεμικής κάστας, είτε συνέλευση βραχμάνων, είτε συνέλευση οικοδεσποτών, είτε σύναξη ασκητών - πλησιάζει με αυτοπεποίθηση, χωρίς αμηχανία. Αυτό, μοναχοί, είναι το τρίτο όφελος της τελειότητας στην ηθική του ηθικού.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ηθικός, τέλειος στην ηθική, πεθαίνει χωρίς σύγχυση. Αυτό, μοναχοί, είναι το τέταρτο όφελος της τελειότητας στην ηθική του ηθικού.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ηθικός, τέλειος στην ηθική, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Αυτό, μοναχοί, είναι το πέμπτο όφελος της τελειότητας στην ηθική του ηθικού. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα πέντε οφέλη της τελειότητας στην ηθική του ηθικού».

Τρίτη.

4. Η ομιλία για τον πολυλογά

214. «Αυτοί είναι οι πέντε κίνδυνοι σε ένα άτομο που μιλάει πολύ, μοναχοί. Ποια πέντε; Ψεύδεται, μιλάει διχαστικά, μιλάει σκληρά, φλυαρεί, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε κίνδυνοι σε ένα άτομο που μιλάει πολύ.

«Αυτά είναι τα πέντε οφέλη σε ένα άτομο που μιλάει με σοφία, μοναχοί. Ποια πέντε; Δεν ψεύδεται, δεν μιλάει διχαστικά, δεν μιλάει σκληρά, δεν φλυαρεί, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα πέντε οφέλη σε ένα άτομο που μιλάει με σοφία». Τέταρτο.

5. Η πρώτη ομιλία για την ανυπομονησία

215. «Αυτοί είναι οι πέντε κίνδυνοι της ανυπομονησίας, μοναχοί. Ποια πέντε; Είναι μη αγαπητός και δυσάρεστος σε πολύ κόσμο, έχει πολλές έχθρες, έχει πολλά σφάλματα, πεθαίνει παραπλανημένος, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε κίνδυνοι της ανυπομονησίας.

«Αυτά είναι τα πέντε οφέλη της υπομονής, μοναχοί. Ποια πέντε; Είναι αγαπητός και ευχάριστος σε πολύ κόσμο, δεν έχει πολλές έχθρες, δεν έχει πολλά σφάλματα, πεθαίνει χωρίς σύγχυση, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα πέντε οφέλη της υπομονής». Πέμπτο.

6. Η δεύτερη ομιλία για την ανυπομονησία

216. «Αυτοί είναι οι πέντε κίνδυνοι της ανυπομονησίας, μοναχοί. Ποια πέντε; Είναι μη αγαπητός και δυσάρεστος σε πολύ κόσμο, είναι σκληρός, έχει τύψεις, πεθαίνει παραπλανημένος, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε κίνδυνοι της ανυπομονησίας.

«Αυτά είναι τα πέντε οφέλη της υπομονής, μοναχοί. Ποια πέντε; Είναι αγαπητός και ευχάριστος σε πολύ κόσμο, δεν είναι σκληρός, δεν έχει τύψεις, πεθαίνει χωρίς σύγχυση, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα πέντε οφέλη της υπομονής». Έκτο.

7. Η πρώτη ομιλία για το δυσάρεστο

217. «Αυτοί είναι οι πέντε κίνδυνοι του μη εμπνέοντος πεποίθηση, μοναχοί. Ποια πέντε; Ο ίδιος επικρίνει τον εαυτό του, οι νοήμονες αφού εξετάσουν τον επικρίνουν, διαδίδεται κακή φήμη, πεθαίνει παραπλανημένος, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε κίνδυνοι του μη εμπνέοντος πεποίθηση.

«Αυτά είναι τα πέντε οφέλη του εμπνέοντος πεποίθηση, μοναχοί. Ποια πέντε; Ο ίδιος δεν επικρίνει τον εαυτό του, οι νοήμονες αφού εξετάσουν τον επαινούν, διαδίδεται καλή φήμη, πεθαίνει χωρίς σύγχυση, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα πέντε οφέλη του εμπνέοντος πεποίθηση». Έβδομο.

8. Η δεύτερη ομιλία για το δυσάρεστο

218. «Αυτοί είναι οι πέντε κίνδυνοι του μη εμπνέοντος πεποίθησης, μοναχοί. Ποια πέντε; Όσοι δεν έχουν πίστη δεν αποκτούν πίστη, και σε μερικούς από αυτούς που έχουν πίστη υπάρχει μεταβολή, η διδασχή του Διδασκάλου δεν έχει εκτελεστεί, οι μελλοντικές γενιές ακολουθούν το παράδειγμα, ο νους του δεν γαληνεύει. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε κίνδυνοι του μη εμπνέοντος πεποίθησης.

«Αυτά είναι τα πέντε οφέλη του εμπνέοντος πεποίθησης, μοναχοί. Ποια πέντε; Όσοι δεν έχουν πίστη αποκτούν πίστη, και σε αυτούς που έχουν πίστη υπάρχει αύξηση, η διδασχή του Διδασκάλου έχει εκτελεστεί, οι μελλοντικές γενιές ακολουθούν το παράδειγμα, ο νους του γαληνεύει. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα πέντε οφέλη του εμπνέοντος πεποίθησης». Όγδοη.

9. Η ομιλία για τη φωτιά

219. «Αυτοί είναι οι πέντε κίνδυνοι της φωτιάς, μοναχοί. Ποια πέντε; Βλάπτει την όραση, προκαλεί παραμόρφωση, προκαλεί αδυναμία, αυξάνει την κοινωνική συναναστροφή, προκαλεί άσκοπη συζήτηση. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε κίνδυνοι της φωτιάς». Ένατη.

10. Η ομιλία για τη Μαντούρα

220. «Αυτοί είναι οι πέντε κίνδυνοι της Μαντούρας, μοναχοί. Ποια πέντε; Ανώμαλη, με πολλή σκόνη, με άγρια σκυλιά, με μοχθηρούς δαίμονες, με δυσεύρετη προσφερόμενη τροφή - αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε κίνδυνοι της Μαντούρας». Δέκατη.

Κεφάλαιο Ακκόσακα, δεύτερο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Υβρις φιλονικία ηθική, πολυλογάς δύο ανυπομονησίες·
δυσάρεστοι δύο ειπώθηκαν, στη φωτιά με τη Μαντούρα επίσης.

3. Το κεφάλαιο για τη μακρά περιπλάνηση

1. Η πρώτη ομιλία για τη μακρά περιπλάνηση

221. «Αυτοί είναι οι πέντε κίνδυνοι, μοναχοί, για αυτόν που διαμένει αφοσιωμένος σε μακρές περιπλανήσεις και ασταθείς περιπλανήσεις. Ποια πέντε; Δεν ακούει αυτό που δεν έχει ακούσει, δεν καθαρίζει αυτό που έχει ακούσει, δεν έχει αυτοπεποίθηση με κάποια μάθηση, βιώνει σοβαρή ασθένεια και ταλαιπωρία, και δεν έχει φίλους. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε κίνδυνοι για αυτόν που διαμένει αφοσιωμένος σε μακρές περιπλανήσεις και ασταθείς περιπλανήσεις.

«Αυτά είναι τα πέντε οφέλη, μοναχοί, της σταθερής περιπλάνησης. Ποια πέντε; Ακούει αυτό που δεν έχει ακούσει, καθαρίζει αυτό που έχει ακούσει, έχει αυτοπεποίθηση με κάποια μάθηση, δεν βιώνει σοβαρή ασθένεια και ταλαιπωρία, και έχει φίλους. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα πέντε οφέλη της σταθερής περιπλάνησης». Πρώτο.

2. Η δεύτερη ομιλία για τη μακρά περιπλάνηση

222. «Αυτοί είναι οι πέντε κίνδυνοι, μοναχοί, για αυτόν που διαμένει αφοσιωμένος σε μακρές περιπλανήσεις και ασταθείς περιπλανήσεις. Ποια πέντε; Δεν επιτυγχάνει αυτό που δεν έχει επιτύχει, ξεπέφτει από αυτό που έχει επιτύχει, δεν έχει αυτοπεποίθηση με κάποια επίτευξη, βιώνει σοβαρή ασθένεια και ταλαιπωρία, και δεν έχει φίλους. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε κίνδυνοι για αυτόν που διαμένει αφοσιωμένος σε μακρές περιπλανήσεις και ασταθείς περιπλανήσεις.

«Αυτά είναι τα πέντε οφέλη, μοναχοί, της σταθερής περιπλάνησης. Ποια πέντε; Επιτυγχάνει αυτό που δεν έχει επιτύχει, δεν ξεπέφτει από αυτό που έχει επιτύχει, έχει αυτοπεποίθηση με κάποια επίτευξη, δεν βιώνει σοβαρή ασθένεια και ταλαιπωρία, και έχει φίλους. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα πέντε οφέλη της σταθερής περιπλάνησης». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για την υπερβολική διαμονή

223. «Αυτοί είναι οι πέντε κίνδυνοι της υπερβολικής διαμονής, μοναχοί. Ποια πέντε; Έχει πολλά αγαθά και πολλή συσσώρευση αγαθών, έχει πολλά φάρμακα και πολλή συσσώρευση φαρμάκων, έχει πολλές υποχρεώσεις και πολλά καθήκοντα, είναι έμπειρος σε ό,τι πρέπει να γίνει, ζει σε συντροφιά με λαϊκούς και αναχωρητές με απρεπή συναναστροφή με λαϊκούς, και φεύγοντας από εκείνη την κατοικία φεύγει με προσκόλληση. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε κίνδυνοι της υπερβολικής διαμονής.

«Αυτά είναι τα πέντε οφέλη της μέτριας διαμονής, μοναχοί. Ποια πέντε; Δεν έχει πολλά αγαθά ούτε πολλή συσσώρευση αγαθών, δεν έχει πολλά φάρμακα ούτε πολλή συσσώρευση φαρμάκων, δεν έχει πολλές υποχρεώσεις ούτε πολλά καθήκοντα, δεν είναι έμπειρος σε ό,τι πρέπει να γίνει, ζει χωρίς συντροφιά με λαϊκούς και αναχωρητές με απρεπή συναναστροφή με λαϊκούς, και φεύγοντας από εκείνη την κατοικία φεύγει χωρίς προσκόλληση. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα πέντε οφέλη της μέτριας διαμονής». Τρίτη.

4. Η ομιλία για την τσιγκουνιά

224. «Αυτοί είναι οι πέντε κίνδυνοι της υπερβολικής διαμονής, μοναχοί. Ποια πέντε; Γίνεται τσιγκούνης με την κατοικία, γίνεται τσιγκούνης με τις οικογένειες, γίνεται τσιγκούνης με το υλικό κέρδος, γίνεται τσιγκούνης με τον έπαινο, γίνεται τσιγκούνης με τη Διδασκαλία. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε κίνδυνοι της υπερβολικής διαμονής.

«Αυτά είναι τα πέντε οφέλη της μέτριας διαμονής, μοναχοί. Ποια πέντε; Δεν γίνεται τσιγκούνης με την κατοικία, δεν γίνεται τσιγκούνης με τις οικογένειες, δεν γίνεται τσιγκούνης με το υλικό κέρδος, δεν γίνεται τσιγκούνης με τον έπαινο, δεν γίνεται τσιγκούνης με τη Διδασκαλία. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα πέντε οφέλη της μέτριας διαμονής». Τέταρτο.

5. Η πρώτη ομιλία για τον εξαρτώμενο από οικογένειες

225. «Αυτοί είναι οι πέντε κίνδυνοι, μοναχοί, του εξαρτώμενου από οικογένειες. Ποια πέντε; Διαπράττει παράβαση περιφοράς χωρίς άδεια, διαπράττει παράβαση καθίσματος σε απόκρυφο μέρος, διαπράττει παράβαση κρυφού καθίσματος,

διαπράττει παράβαση διδάσκοντας τη Διδασκαλία σε γυναίκα με περισσότερες από πέντε ή έξι φράσεις, διαμένει με πολλούς λογισμούς αισθησιακής ηδονής. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε κίνδυνοι του εξαρτώμενου από οικογένειες». Πέμπτο.

6. Η δεύτερη ομιλία για τον εξαρτώμενο από οικογένειες

226. «Αυτοί είναι οι πέντε κίνδυνοι, μοναχοί, για έναν μοναχό εξαρτώμενο από οικογένειες που διαμένει σε συντροφιά με τις οικογένειες υπερβολικά συχνά. Ποια πέντε; Η συχνή θέαση γυναικών· όταν υπάρχει θέαση, σύσφιξη δεσμού· όταν υπάρχει σύσφιξη δεσμού, οικειότητα· όταν υπάρχει οικειότητα, ευκαιρία· για αυτόν που έχει νου κυριευμένο από πόθο, αυτό αναμένεται - 'είτε θα ακολουθεί την άγια ζωή χωρίς ευχαρίστηση, είτε θα διαπράξει κάποιο μολυσμένο παράπτωμα, είτε αφού απαρνηθεί την εξάσκηση θα επιστρέψει σε κατώτερη ζωή'. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε κίνδυνοι για έναν μοναχό εξαρτώμενο από οικογένειες που διαμένει σε συντροφιά με τις οικογένειες υπερβολικά συχνά». Έκτο.

7. Η ομιλία για τον πλούτο

227. «Αυτοί είναι οι πέντε κίνδυνοι στα πλούτη, μοναχοί. Ποια πέντε; Τα πλούτη είναι κοινά με τη φωτιά, τα πλούτη είναι κοινά με το νερό, τα πλούτη είναι κοινά με τους βασιλιάδες, τα πλούτη είναι κοινά με τους κλέφτες, τα πλούτη είναι κοινά με τους μη αγαπημένους κληρονόμους. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε κίνδυνοι στα πλούτη.

«Αυτά είναι τα πέντε οφέλη στα πλούτη, μοναχοί. Ποια πέντε; Στηριζόμενος στα πλούτη ευχαριστεί τον εαυτό του, τον ικανοποιεί, διατηρεί σωστά την ευτυχία· ευχαριστεί τη μητέρα και τον πατέρα, τους ικανοποιεί, διατηρεί σωστά την ευτυχία· ευχαριστεί τα παιδιά, τη σύζυγο, τους δούλους, τους εργάτες και τους υπηρέτες, τους ικανοποιεί, διατηρεί σωστά την ευτυχία· ευχαριστεί τους φίλους και συνεργάτες, τους ικανοποιεί, διατηρεί σωστά την ευτυχία· εδραιώνει στους ασκητές και βραχμάνους προσφορές που οδηγούν προς τα άνω, που οδηγούν στον παράδεισο, που έχουν ευτυχισμένο επακόλουθο, που οδηγούν στον ευδαιμονικό κόσμο. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα πέντε οφέλη στα πλούτη». Έβδομη.

8. Η ομιλία για το γεύμα μετά την ανατολή

228. «Αυτοί είναι οι πέντε κίνδυνοι, μοναχοί, του καθυστερημένου γεύματος σε μια οικογένεια. Ποια πέντε; Εκείνους τους επισκέπτες και φιλοξενούμενους, αυτούς δεν τιμούν την κατάλληλη ώρα· εκείνες τις θεότητες που δέχονται προσφορές, αυτές δεν τιμούν την κατάλληλη ώρα· εκείνους τους ασκητές και βραχμάνους που τρώνε ένα γεύμα την ημέρα, που απέχουν από το φαγητό τη νύχτα, που απέχουν από το φαγητό σε ακατάλληλη ώρα, αυτούς δεν τιμούν την κατάλληλη ώρα· οι δούλοι, οι εργάτες και οι υπηρέτες κάνουν την εργασία τους απρόθυμα· ακόμη και τόση τροφή φαγωμένη σε ακατάλληλη ώρα δεν είναι θρεπτική. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε κίνδυνοι του καθυστερημένου γεύματος σε μια οικογένεια.

«Αυτά είναι τα πέντε οφέλη, μοναχοί, του έγκαιρου γεύματος σε μια οικογένεια. Ποια πέντε; Εκείνους τους επισκέπτες και φιλοξενούμενους, αυτούς τιμούν την κατάλληλη ώρα· εκείνες τις θεότητες που δέχονται προσφορές, αυτές τιμούν την κατάλληλη ώρα· εκείνους τους ασκητές και βραχμάνους που τρώνε ένα γεύμα την ημέρα, που απέχουν από το φαγητό τη νύχτα, που απέχουν από το φαγητό σε ακατάλληλη ώρα, αυτούς τιμούν την κατάλληλη ώρα· οι δούλοι, οι εργάτες και οι υπηρέτες κάνουν την

εργασία τους πρόθυμα· ακόμη και τόση τροφή φαγωμένη την κατάλληλη ώρα είναι θρεπτική. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα πέντε οφέλη του έγκαιρου γεύματος σε μια οικογένεια». Όγδοη.

9. Η πρώτη ομιλία για το μαύρο φίδι

229. «Αυτοί είναι οι πέντε κίνδυνοι του μαύρου φιδιού, μοναχοί. Ποια πέντε; Είναι ακάθαρμο, δύσσομο, γεμάτο φόβο, γεμάτο κίνδυνο, προδότης φίλων - αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε κίνδυνοι του μαύρου φιδιού. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, αυτοί είναι οι πέντε κίνδυνοι της γυναίκας. Ποια πέντε; Είναι ακάθαρμο, δύσσομο, γεμάτο φόβο, γεμάτο κίνδυνο, προδότης φίλων - αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε κίνδυνοι της γυναίκας». Ένατη.

10. Η δεύτερη ομιλία για το μαύρο φίδι

230. «Αυτοί είναι οι πέντε κίνδυνοι του μαύρου φιδιού, μοναχοί. Ποια πέντε; Οργίλο, μνησικάκο, με τρομερό δηλητήριο, με διχασμένη γλώσσα, προδότης φίλων - αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε κίνδυνοι του μαύρου φιδιού.

«Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, αυτοί είναι οι πέντε κίνδυνοι της γυναίκας. Ποια πέντε; Οργίλη, μνησικάκη, με τρομερό δηλητήριο, με διχασμένη γλώσσα, προδότρια φίλων. Εδώ αυτό, μοναχοί, είναι το τρομερό δηλητήριο της γυναίκας - ως επί το πλείστον, μοναχοί, η γυναίκα έχει έντονη λαγνεία. Εδώ αυτό, μοναχοί, είναι η διχασμένη γλώσσα της γυναίκας - ως επί το πλείστον, μοναχοί, η γυναίκα μιλάει διχαστικά. Εδώ αυτό, μοναχοί, είναι η προδοσία φίλων της γυναίκας - ως επί το πλείστον, μοναχοί, η γυναίκα είναι μοιχαλίδα. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε κίνδυνοι της γυναίκας». Δέκατη.

Κεφάλαιο Ντιγκατσάρικα, τρίτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Δύο μακρές περιπλανήσεις ειπώθηκαν, υπερβολική διαμονή τσιγκούνα·
δύο και εξαρτώμενοι από οικογένειες πλούτη, τροφή φίδι τα άλλα δύο.

4. Το κεφάλαιο για τους κατοίκους

1. Η ομιλία για τον κάτοικο

231. «Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός κάτοικος είναι μη αξιοσέβαστος. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Δεν είναι τέλειος στη συμπεριφορά, δεν είναι τέλειος στα καθήκοντα· δεν είναι πολυμαθής, δεν είναι αυτός που θυμάται καλά αυτά που έχει μάθει· δεν είναι αυτός που αποσύρεται, δεν βρίσκει ευχαρίστηση στην απομόνωση· δεν έχει καλή ομιλία, δεν έχει καλή έκφραση· στερείται σοφίας, είναι ηλίθιος, βουβός. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός κάτοικος είναι μη αξιοσέβαστος.

«Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός κάτοικος είναι αξιοσέβαστος. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Είναι τέλειος στη συμπεριφορά, τέλειος στα καθήκοντα· είναι πολυμαθής, αυτός που θυμάται καλά αυτά που έχει μάθει· είναι

αυτός που αποσύρεται, βρίσκει ευχαρίστηση στην απομόνωση· έχει καλή ομιλία, έχει καλή έκφραση· είναι σοφός, όχι ηλίθιος, όχι βουβός. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός κάτοικος είναι αξιοσέβαστος.» Πρώτο.

2. Η ομιλία για τον αγαπημένο

232. «Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός κάτοικος είναι αγαπητός στους συντρόφους στην άγια ζωή και ευχάριστος και σεβαστός και αξιοσέβαστος.

Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Είναι ηθικός, διαμένει συγκρατημένος με την αυτοσυγκράτηση του Πάττιμοκχα, τέλειος στην καλή συμπεριφορά και στον νόμιμο τόπο που συχνάζει, βλέποντας κίνδυνο στα ελάχιστα σφάλματα, αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης εξασκείται σε αυτούς· είναι πολυμαθής, αυτός που θυμάται καλά αυτά που έχει μάθει, αυτός που έχει μεγάλη συσσώρευση μάθησης· εκείνες οι διδασκαλίες που είναι καλές στην αρχή, καλές στη μέση, καλές στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, που ισχυρίζονται την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή, τέτοιες διδασκαλίες έχει ακούσει πολλές, τις διατηρεί, τις έχει εξασκήσει λεκτικά, τις έχει εξετάσει με τον νου, τις έχει διεισδύσει καλά με την άποψη· έχει καλή ομιλία, έχει καλή έκφραση, είναι προικισμένος με ευγενική ομιλία, ευχερή, χωρίς τραύλισμα, ικανή να εξηγεί το νόημα· αποκτά κατά βούληση, αποκτά χωρίς δυσκολία, αποκτά χωρίς κόπο τις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις σχετικές με τον ανώτερο νου, που αποτελούν ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή· με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, διαμένει. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός κάτοικος είναι αγαπητός στους συντρόφους στην άγια ζωή και ευχάριστος και σεβαστός και αξιοσέβαστος». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για το έξοχο

233. «Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός κάτοικος λαμπρύνει την κατοικία. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Είναι ηθικός... κ.λπ... αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης εξασκείται σε αυτούς· είναι πολυμαθής... κ.λπ... τις έχει διεισδύσει καλά με την άποψη· έχει καλή ομιλία, έχει καλή έκφραση, είναι προικισμένος με ευγενική ομιλία, ευχερή, χωρίς τραύλισμα, ικανή να εξηγεί το νόημα· είναι ικανός να διδάξει, να παρακινήσει, να ενθαρρύνει και να ευχαριστήσει αυτούς που πλησιάζουν με μια ομιλία για τη Διδασκαλία· αποκτά κατά βούληση, αποκτά χωρίς δυσκολία, αποκτά χωρίς κόπο τις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις σχετικές με τον ανώτερο νου, που αποτελούν ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός κάτοικος λαμπρύνει την κατοικία». Τρίτη.

4. Η ομιλία για την πολλή βοήθεια

234. «Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός κάτοικος προσφέρει μεγάλη βοήθεια στην κατοικία. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Είναι ηθικός... κ.λπ... αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης εξασκείται σε αυτούς· είναι πολυμαθής... κ.λπ... τις έχει διεισδύσει καλά με την άποψη· επιδιορθώνει ό,τι είναι σπασμένο και καταστραμμένο· όταν όμως μια μεγάλη κοινότητα μοναχών έχει φτάσει, μοναχοί από διάφορες χώρες, αφού πλησιάσει τους λαϊκούς ανακοινώνει: «Μια μεγάλη κοινότητα

μοναχών, φίλοι, έχει φτάσει, μοναχοί από διάφορες χώρες· κάντε αξιέπαινες πράξεις, είναι κατάλληλος χρόνος να κάνετε αξιέπαινες πράξεις»· αποκτά κατά βούληση, αποκτά χωρίς δυσκολία, αποκτά χωρίς κόπο τις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις σχετικές με τον ανώτερο νου, που αποτελούν ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός κάτοικος προσφέρει μεγάλη βοήθεια στην κατοικία». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τη συμπόνια

235. «Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός κάτοικος συμπονεί τους λαϊκούς. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Παρακινεί στην ανώτερη ηθική διαγωγή· εγκαθιστά στην ενόραση της Διδασκαλίας· αφού πλησιάσει τους ασθενείς εγείρει τη μνήμη - 'Ας εδραιώσουν οι σεβάσμιοι τη μνήμη σε αυτό που είναι άξιο σεβασμού'· όταν όμως μια μεγάλη κοινότητα μοναχών έχει φτάσει, μοναχοί από διάφορες χώρες, αφού πλησιάσει τους λαϊκούς ανακοινώνει: «Μια μεγάλη κοινότητα μοναχών, φίλοι, έχει φτάσει, μοναχοί από διάφορες χώρες· κάντε αξιέπαινες πράξεις, είναι κατάλληλος χρόνος να κάνετε αξιέπαινες πράξεις»· όποια τροφή του δίνουν, είτε απλή είτε εξάισια, αυτή ο ίδιος καταναλώνει, δεν σπαταλά τις προσφορές δοσμένες με πίστη. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός κάτοικος συμπονεί τους λαϊκούς». Πέμπτο.

6. Η πρώτη ομιλία για κάποιον που αξίζει επίκριση

236. «Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός κάτοικος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Χωρίς να εξετάσει, χωρίς να διερευνήσει, επαινεί κάποιον που αξίζει επίκριση· χωρίς να εξετάσει, χωρίς να διερευνήσει, επικρίνει κάποιον που αξίζει έπαινο· χωρίς να εξετάσει, χωρίς να διερευνήσει, επιδεικνύει πεποίθηση σε κατάσταση που δεν εμπνέει πεποίθηση· χωρίς να εξετάσει, χωρίς να διερευνήσει, επιδεικνύει δυσπιστία σε κατάσταση που εμπνέει πεποίθηση· σπαταλά τις προσφορές δοσμένες με πίστη. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός κάτοικος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση.

«Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός κάτοικος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Αφού εξετάσει, αφού διερευνήσει, επικρίνει κάποιον που αξίζει επίκριση· αφού εξετάσει, αφού διερευνήσει, επαινεί κάποιον που αξίζει έπαινο· αφού εξετάσει, αφού διερευνήσει, επιδεικνύει δυσπιστία σε κατάσταση που δεν εμπνέει πεποίθηση· αφού εξετάσει, αφού διερευνήσει, επιδεικνύει πεποίθηση σε κατάσταση που εμπνέει πεποίθηση· δεν σπαταλά τις προσφορές δοσμένες με πίστη. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός κάτοικος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο». Έκτο.

7. Η δεύτερη ομιλία για κάποιον που αξίζει επίκριση

237. «Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός κάτοικος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Χωρίς να εξετάσει, χωρίς να διερευνήσει, επαινεί κάποιον που αξίζει επίκριση· χωρίς να εξετάσει, χωρίς να διερευνήσει, επικρίνει κάποιον που αξίζει έπαινο· γίνεται τσιγκούνης με την κατοικία, γίνεται άπληστος για την κατοικία· γίνεται τσιγκούνης

με τις οικογένειες, γίνεται άπληστος για τις οικογένειες· σπαταλά τις προσφορές δοσμένες με πίστη. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός κάτοικος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση.

«Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός κάτοικος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Αφού εξετάσει, αφού διερευνήσει, επικρίνει κάποιον που αξίζει επίκριση· αφού εξετάσει, αφού διερευνήσει, επαινεί κάποιον που αξίζει έπαινο· δεν γίνεται τσιγκούνης με την κατοικία, δεν γίνεται άπληστος για την κατοικία· δεν γίνεται τσιγκούνης με τις οικογένειες, δεν γίνεται άπληστος για τις οικογένειες· δεν σπαταλά τις προσφορές δοσμένες με πίστη. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός κάτοικος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο». Έβδομη.

8. Η τρίτη ομιλία για κάποιον που αξίζει επίκριση

238. «Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός κάτοικος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Χωρίς να εξετάσει, χωρίς να διερευνήσει, επαινεί κάποιον που αξίζει επίκριση· χωρίς να εξετάσει, χωρίς να διερευνήσει, επικρίνει κάποιον που αξίζει έπαινο· γίνεται τσιγκούνης με την κατοικία· γίνεται τσιγκούνης με τις οικογένειες· γίνεται τσιγκούνης με το υλικό κέρδος. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός κάτοικος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση.

«Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός κάτοικος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Αφού εξετάσει, αφού διερευνήσει, επικρίνει κάποιον που αξίζει επίκριση· αφού εξετάσει, αφού διερευνήσει, επαινεί κάποιον που αξίζει έπαινο· δεν γίνεται τσιγκούνης με την κατοικία· δεν γίνεται τσιγκούνης με τις οικογένειες· δεν γίνεται τσιγκούνης με το υλικό κέρδος. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός κάτοικος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο». Όγδοη.

9. Η πρώτη ομιλία για την τσιγκουνιά

239. «Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός κάτοικος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Γίνεται τσιγκούνης με την κατοικία· γίνεται τσιγκούνης με τις οικογένειες· γίνεται τσιγκούνης με το υλικό κέρδος· γίνεται τσιγκούνης με τον έπαινο· σπαταλά τις προσφορές δοσμένες με πίστη. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός κάτοικος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση.

«Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός κάτοικος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Δεν γίνεται τσιγκούνης με την κατοικία· δεν γίνεται τσιγκούνης με τις οικογένειες· δεν γίνεται τσιγκούνης με το υλικό κέρδος· δεν γίνεται τσιγκούνης με τον έπαινο· δεν σπαταλά τις προσφορές δοσμένες με πίστη. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός κάτοικος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο». Ένατη.

10. Η δεύτερη ομιλία για την τσιγκουνιά

240. «Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός κάτοικος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Γίνεται τσιγκούνης με την κατοικία· γίνεται τσιγκούνης με τις οικογένειες· γίνεται τσιγκούνης με το υλικό κέρδος· γίνεται τσιγκούνης με τον έπαινο· γίνεται τσιγκούνης με τη Διδασκαλία. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός κάτοικος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση.

«Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός κάτοικος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Δεν γίνεται τσιγκούνης με την κατοικία· δεν γίνεται τσιγκούνης με τις οικογένειες· δεν γίνεται τσιγκούνης με το υλικό κέρδος· δεν γίνεται τσιγκούνης με τον έπαινο· δεν γίνεται τσιγκούνης με τη Διδασκαλία. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός κάτοικος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο». Δέκατη.

Κεφάλαιο Αβάσικα, τέταρτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Κάτοικος και αγαπητός και έξοχος,
πολύ ωφέλιμος και συμπονετικός·
τρεις που αξίζουν επίκριση επίσης,
και δύο για την τσιγκουνιά.

5. Το κεφάλαιο για την κακή συμπεριφορά

1. Η πρώτη ομιλία για την κακή συμπεριφορά

241. «Αυτοί είναι οι πέντε κίνδυνοι της κακής συμπεριφοράς, μοναχοί. Ποια πέντε; Ο ίδιος επικρίνει τον εαυτό του· οι νοήμονες αφού εξετάσουν τον επικρίνουν· διαδίδεται κακή φήμη· πεθαίνει παραπλανημένος· με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε κίνδυνοι της κακής συμπεριφοράς.

«Αυτά είναι τα πέντε οφέλη της καλής συμπεριφοράς, μοναχοί. Ποια πέντε; Ο ίδιος δεν επικρίνει τον εαυτό του· οι νοήμονες αφού εξετάσουν τον επαινούν· διαδίδεται καλή φήμη· πεθαίνει χωρίς σύγχυση· με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα πέντε οφέλη της καλής συμπεριφοράς». Πρώτο.

2. Η πρώτη ομιλία για την κακή σωματική συμπεριφορά

242. «Αυτοί είναι οι πέντε κίνδυνοι της κακής σωματικής συμπεριφοράς, μοναχοί... κ.λπ... οφέλη της καλής σωματικής συμπεριφοράς... κ.λπ... Δεύτερο.

3. Η πρώτη ομιλία για την κακή λεκτική συμπεριφορά

243. «Αυτοί είναι οι πέντε κίνδυνοι της κακής λεκτικής συμπεριφοράς, μοναχοί... κ.λπ... οφέλη της καλής λεκτικής συμπεριφοράς... κ.λπ... Τρίτη.

4. Η πρώτη ομιλία για την κακή νοητική συμπεριφορά

244. «Αυτοί είναι οι πέντε κίνδυνοι της κακής νοητικής συμπεριφοράς, μοναχοί... κ.λπ... οφέλη της καλής νοητικής συμπεριφοράς. Ποια πέντε; Ο ίδιος δεν επικρίνει τον εαυτό του· οι νοήμονες αφού εξετάσουν τον επαινούν· διαδίδεται καλή φήμη· πεθαίνει χωρίς σύγχυση· με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα πέντε οφέλη της καλής νοητικής συμπεριφοράς». Τέταρτο.

5. Η δεύτερη ομιλία για την κακή συμπεριφορά

245. «Αυτοί είναι οι πέντε κίνδυνοι της κακής συμπεριφοράς, μοναχοί. Ποια πέντε; Ο ίδιος επικρίνει τον εαυτό του· οι νοήμονες αφού εξετάσουν τον επικρίνουν· διαδίδεται κακή φήμη· εξέρχεται από την Άριστη Διδασκαλία· εδραιώνεται σε κακή διδασκαλία. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε κίνδυνοι της κακής συμπεριφοράς.

«Αυτά είναι τα πέντε οφέλη της καλής συμπεριφοράς, μοναχοί. Ποια πέντε; Ο ίδιος δεν επικρίνει τον εαυτό του· οι νοήμονες αφού εξετάσουν τον επαινούν· διαδίδεται καλή φήμη· εξέρχεται από την κακή διδασκαλία· εδραιώνεται στην Άριστη Διδασκαλία. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα πέντε οφέλη της καλής συμπεριφοράς». Πέμπτο.

6. Η δεύτερη ομιλία για την κακή σωματική συμπεριφορά

246. «Αυτοί είναι οι πέντε κίνδυνοι της κακής σωματικής συμπεριφοράς, μοναχοί... κ.λπ... οφέλη της καλής σωματικής συμπεριφοράς... κ.λπ... Έκτο.

7. Η δεύτερη ομιλία για την κακή λεκτική συμπεριφορά

247. «Αυτοί είναι οι πέντε κίνδυνοι της κακής λεκτικής συμπεριφοράς, μοναχοί... κ.λπ... οφέλη της καλής λεκτικής συμπεριφοράς... κ.λπ... Έβδομη.

8. Η δεύτερη ομιλία για την κακή νοητική συμπεριφορά

248. «Αυτοί είναι οι πέντε κίνδυνοι της κακής νοητικής συμπεριφοράς, μοναχοί... κ.λπ... οφέλη της καλής νοητικής συμπεριφοράς. Ποια πέντε; Ο ίδιος δεν επικρίνει τον εαυτό του· οι νοήμονες αφού εξετάσουν τον επαινούν· διαδίδεται καλή φήμη· εξέρχεται από την κακή διδασκαλία· εδραιώνεται στην Άριστη Διδασκαλία. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα πέντε οφέλη της καλής νοητικής συμπεριφοράς». Όγδοη.

9. Η ομιλία για το νεκροταφείο

249. «Αυτοί είναι οι πέντε κίνδυνοι του νεκροταφείου, μοναχοί. Ποια πέντε; Είναι ακάθαρτο, δύσσομο, επικίνδυνο, κατοικία άγριων πνευμάτων, τόπος θρήνου πολλών ανθρώπων - αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε κίνδυνοι του νεκροταφείου.

«Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, αυτοί είναι οι πέντε κίνδυνοι σε ένα άτομο παρόμοιο με νεκροταφείο. Ποια πέντε; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο διακατέχεται από ακάθαρτη σωματική πράξη· διακατέχεται από ακάθαρτη λεκτική πράξη· διακατέχεται από ακάθαρτη νοητική πράξη. Αυτό λέω ότι είναι η ακαθαρσία του. Όπως εκείνο, μοναχοί, το νεκροταφείο είναι ακάθαρτο· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο.

«Γι' αυτόν που διακατέχεται από ακάθαρτη σωματική πράξη, που διακατέχεται από ακάθαρτη λεκτική πράξη, που διακατέχεται από ακάθαρτη νοητική πράξη, διαδίδεται κακή φήμη. Αυτό λέω ότι είναι η δυσοσμία του. Όπως εκείνο, μοναχοί, το

νεκροταφείο είναι δύσσομο· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο.

«Αυτόν που διακατέχεται από ακάθαρτη σωματική πράξη, που διακατέχεται από ακάθαρτη λεκτική πράξη, που διακατέχεται από ακάθαρτη νοητική πράξη, οι ευπρεπείς σύντροφοι στην άγια ζωή τον αποφεύγουν από μακριά. Αυτό λέω ότι είναι ο κίνδυνός του. Όπως εκείνο, μοναχοί, το νεκροταφείο είναι επικίνδυνο· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο.

«Αυτός που διακατέχεται από ακάθαρτη σωματική πράξη, που διακατέχεται από ακάθαρτη λεκτική πράξη, που διακατέχεται από ακάθαρτη νοητική πράξη, συγκατοικεί με όμοιά του άτομα. Αυτό λέω ότι είναι η κατοικία των άγριων. Όπως εκείνο, μοναχοί, το νεκροταφείο είναι κατοικία άγριων πνευμάτων· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο.

«Αυτόν που διακατέχεται από ακάθαρτη σωματική πράξη, που διακατέχεται από ακάθαρτη λεκτική πράξη, που διακατέχεται από ακάθαρτη νοητική πράξη, οι ευπρεπείς σύντροφοι στην άγια ζωή βλέποντάς τον περιπίπτουν σε απογοήτευση - 'Αχ, αλίμονο σε μας που συγκατοικούμε με τέτοια άτομα!' Αυτό λέω ότι είναι ο θρήνος του. Όπως εκείνο, μοναχοί, το νεκροταφείο είναι τόπος θρήνου πολλών ανθρώπων· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε κίνδυνοι σε ένα άτομο παρόμοιο με νεκροταφείο». Ένατη.

10. Η ομιλία για την πεποίθηση σε ένα άτομο

250. «Αυτοί είναι οι πέντε κίνδυνοι της πεποίθησης σε ένα άτομο, μοναχοί. Ποια πέντε; Σε όποιο άτομο, μοναχοί, ένα άτομο έχει πίστη, αυτός έχει διαπράξει τέτοιο παράπτωμα που για τέτοιο παράπτωμα η Κοινότητα τον αναστέλλει. Αυτός σκέφτεται: «Αυτό το άτομο που είναι αγαπητό και λατρεμένο για μένα, αυτός ανεστάλη από την Κοινότητα». Γεμίζει με δυσπιστία προς τους μοναχούς. Γεμάτος με δυσπιστία προς τους μοναχούς, δεν συναναστρέφεται άλλους μοναχούς. Μη συναναστρεφόμενος άλλους μοναχούς, δεν ακούει την Άριστη Διδασκαλία. Μη ακούγοντας την Άριστη Διδασκαλία, ξεπέφτει από την Άριστη Διδασκαλία. Αυτός, μοναχοί, είναι ο πρώτος κίνδυνος της πεποίθησης σε ένα άτομο.

«Επιπλέον, μοναχοί, σε όποιο άτομο ένα άτομο έχει πίστη, αυτός έχει διαπράξει τέτοιο παράπτωμα που για τέτοιο παράπτωμα η Κοινότητα τον βάζει να κάθεται στην άκρη. Αυτός σκέφτεται: «Αυτό το άτομο που είναι αγαπητό και λατρεμένο για μένα, αυτός τοποθετήθηκε στην άκρη από την Κοινότητα». Γεμίζει με δυσπιστία προς τους μοναχούς. Γεμάτος με δυσπιστία προς τους μοναχούς, δεν συναναστρέφεται άλλους μοναχούς. Μη συναναστρεφόμενος άλλους μοναχούς, δεν ακούει την Άριστη Διδασκαλία. Μη ακούγοντας την Άριστη Διδασκαλία, ξεπέφτει από την Άριστη Διδασκαλία. Αυτός, μοναχοί, είναι ο δεύτερος κίνδυνος της πεποίθησης σε ένα άτομο.

«Επιπλέον, μοναχοί, σε όποιο άτομο ένα άτομο έχει πίστη, αυτός έχει αναχωρήσει σε άλλη κατεύθυνση... κ.λπ... αυτός έχει εγκαταλείψει τη μοναστική κοινότητα... κ.λπ... αυτός είναι πεθαμένος. Αυτός σκέφτεται: «Αυτό το άτομο που είναι αγαπητό και λατρεμένο για μένα, αυτός πέθανε». Δεν συναναστρέφεται άλλους μοναχούς. Μη συναναστρεφόμενος άλλους μοναχούς, δεν ακούει την Άριστη Διδασκαλία. Μη

ακούγοντας την Άριστη Διδασκαλία, ξεπέφτει από την Άριστη Διδασκαλία. Αυτός, μοναχοί, είναι ο πέμπτος κίνδυνος της πεποίθησης σε ένα άτομο. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε κίνδυνοι της πεποίθησης σε ένα άτομο». Δέκατη.

Κεφάλαιο Ντουτσαρίτα, πέμπτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Κακή συμπεριφορά, κακή σωματική συμπεριφορά, κακή λεκτική συμπεριφορά, κακή νοητική συμπεριφορά·

Με τέσσερα, οι άλλοι, δύο νεκροταφεία, και με την πεποίθηση σε πρόσωπο.

Τέλος του πέμπτου πεντηκονταρίου.

6. Το κεφάλαιο για την πλήρη χειροτονία

1. Η ομιλία για αυτόν που πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία

251. «Από έναν μοναχό προικισμένο με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός είναι προικισμένος με το σύνολο ηθικής αυτού που είναι πέραν της άσκησης· είναι προικισμένος με το σύνολο αυτοσυγκέντρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης· είναι προικισμένος με το σύνολο σοφίας αυτού που είναι πέραν της άσκησης· είναι προικισμένος με το σύνολο απελευθέρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης· είναι προικισμένος με το σύνολο γνώσης και ενόρασης της απελευθέρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης. Από έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να δοθεί πλήρης χειροτονία». Πρώτο.

2. Η ομιλία για την καθοδήγηση

252. «Από έναν μοναχό προικισμένο με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να δοθεί καθοδήγηση. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός είναι προικισμένος με το σύνολο ηθικής αυτού που είναι πέραν της άσκησης... κ.λπ... είναι προικισμένος με το σύνολο γνώσης και ενόρασης της απελευθέρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης. Με αυτές... κ.λπ... πρέπει να δοθεί καθοδήγηση». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον δόκιμο

253. «Από έναν μοναχό προικισμένο με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να αναλαμβάνεται δόκιμος. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός είναι προικισμένος με το σύνολο ηθικής αυτού που είναι πέραν της άσκησης· είναι προικισμένος με το σύνολο αυτοσυγκέντρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης... είναι προικισμένος με το σύνολο σοφίας αυτού που είναι πέραν της άσκησης... είναι προικισμένος με το σύνολο απελευθέρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης... είναι προικισμένος με το σύνολο γνώσης και ενόρασης της απελευθέρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης. Από έναν μοναχό προικισμένο με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, πρέπει να αναλαμβάνεται δόκιμος». Τρίτη.

4. Η ομιλία για τις πέντε τσιγκουνιές

254. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι τσιγκουνιές. Ποια πέντε; Η τσιγκουνιά για την κατοικία, η τσιγκουνιά για την οικογένεια, η τσιγκουνιά για το υλικό κέρδος, η τσιγκουνιά για τον έπαινο, η τσιγκουνιά για τη Διδασκαλία - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε τσιγκουνιές. Αυτών λοιπόν, μοναχοί, των πέντε τσιγκουνιών αυτή είναι η πιο απορριπτέα, δηλαδή η τσιγκουνιά για τη Διδασκαλία». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για την εγκατάλειψη της τσιγκουνιάς

255. «Για την εγκατάλειψη, μοναχοί, για την εκρίζωση πέντε τσιγκουνιών ασκείται η άγια ζωή. Ποιων πέντε; Για την εγκατάλειψη, για την εκρίζωση της τσιγκουνιάς για την κατοικία ασκείται η άγια ζωή· της τσιγκουνιάς για τις οικογένειες... κ.λπ... της τσιγκουνιάς για το υλικό κέρδος... της τσιγκουνιάς για τον έπαινο... για την εγκατάλειψη, για την εκρίζωση της τσιγκουνιάς για τη Διδασκαλία ασκείται η άγια ζωή. Για την εγκατάλειψη λοιπόν, μοναχοί, για την εκρίζωση αυτών των πέντε τσιγκουνιών ασκείται η άγια ζωή». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για την πρώτη διαλογιστική έκσταση

256. «Χωρίς να εγκαταλείψει αυτές τις πέντε νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ανίκανος έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση να διαμένει. Ποια πέντε; Η τσιγκουνιά για την κατοικία, η τσιγκουνιά για την οικογένεια, η τσιγκουνιά για το υλικό κέρδος, η τσιγκουνιά για τον έπαινο, η τσιγκουνιά για τη Διδασκαλία - χωρίς να εγκαταλείψει αυτές λοιπόν τις πέντε νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ανίκανος έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση να διαμένει.

«Εγκαταλείποντας αυτές τις πέντε νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ικανός έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση να διαμένει. Ποια πέντε; Η τσιγκουνιά για την κατοικία, η τσιγκουνιά για την οικογένεια, η τσιγκουνιά για το υλικό κέρδος, η τσιγκουνιά για τον έπαινο, η τσιγκουνιά για τη Διδασκαλία - εγκαταλείποντας αυτές λοιπόν τις πέντε νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ικανός έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση να διαμένει». Έκτο.

7-13. Η εβδομάδα ομιλιών που αρχίζει με τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση

257-263. «Χωρίς να εγκαταλείψει αυτές τις πέντε νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ανίκανος για τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση... κ.λπ... είναι ανίκανος για την τρίτη διαλογιστική έκσταση... είναι ανίκανος για την τέταρτη διαλογιστική έκσταση... είναι ανίκανος για τον καρπό της εισόδου στο ρεύμα... είναι ανίκανος για τον καρπό της άπαξ επιστροφής... είναι ανίκανος για τον καρπό της μη-επιστροφής... είναι ανίκανος να πραγματοποιήσει την Αξιότητα. Ποια πέντε; Η τσιγκουνιά για την κατοικία, η τσιγκουνιά για την οικογένεια, η τσιγκουνιά για το υλικό κέρδος, η τσιγκουνιά για τον έπαινο, η τσιγκουνιά για τη Διδασκαλία - χωρίς να εγκαταλείψει αυτές λοιπόν τις πέντε νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ανίκανος να πραγματοποιήσει την Αξιότητα.

«Εγκαταλείποντας αυτές τις πέντε νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ικανός για τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση... κ.λπ... είναι ικανός για την τρίτη διαλογιστική έκσταση... είναι ικανός για την τέταρτη διαλογιστική έκσταση... είναι ικανός για τον καρπό της εισόδου στο ρεύμα... είναι ικανός για τον καρπό της άπαξ επιστροφής... είναι ικανός για τον καρπό της μη-επιστροφής... είναι ικανός να πραγματοποιήσει την Αξιότητα. Ποια πέντε; Η τσιγκουνιά για την κατοικία, η τσιγκουνιά για την

οικογένεια, η τσιγκουνιά για το υλικό κέρδος, η τσιγκουνιά για τον έπαινο, η τσιγκουνιά για τη Διδασκαλία - εγκαταλείποντας αυτές λοιπόν τις πέντε νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ικανός να πραγματοποιήσει την Αξιότητα». Δέκατη τρίτη.

14. Η άλλη ομιλία για την πρώτη διαλογιστική έκσταση

264. «Χωρίς να εγκαταλείψει αυτές τις πέντε νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ανίκανος έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση να διαμένει. Ποια πέντε; Η τσιγκουνιά για την κατοικία, η τσιγκουνιά για την οικογένεια, η τσιγκουνιά για το υλικό κέρδος, η τσιγκουνιά για τον έπαινο, η αγνωμοσύνη και η αχαριστία - χωρίς να εγκαταλείψει αυτές λοιπόν τις πέντε νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ανίκανος έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση να διαμένει.

«Εγκαταλείποντας αυτές τις πέντε νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ικανός έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση να διαμένει. Ποια πέντε; Η τσιγκουνιά για την κατοικία, η τσιγκουνιά για την οικογένεια, η τσιγκουνιά για το υλικό κέρδος, η τσιγκουνιά για τον έπαινο, η αγνωμοσύνη και η αχαριστία - εγκαταλείποντας αυτές λοιπόν τις πέντε νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ικανός έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση να διαμένει». Δέκατο τέταρτο.

15-21. Η άλλη εβδομάδα ομιλιών που αρχίζει με τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση

265-271. «Χωρίς να εγκαταλείψει αυτές τις πέντε νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ανίκανος για τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση... κ.λπ... την τρίτη διαλογιστική έκσταση... την τέταρτη διαλογιστική έκσταση... τον καρπό της εισόδου στο ρεύμα... τον καρπό της άπαξ επιστροφής... τον καρπό της μη-επιστροφής... να πραγματοποιήσει την Αξιότητα. Ποια πέντε; Η τσιγκουνιά για την κατοικία, η τσιγκουνιά για την οικογένεια, η τσιγκουνιά για το υλικό κέρδος, η τσιγκουνιά για τον έπαινο, η αγνωμοσύνη και η αχαριστία - χωρίς να εγκαταλείψει αυτές λοιπόν τις πέντε νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ανίκανος να πραγματοποιήσει την Αξιότητα.

«Εγκαταλείποντας αυτές τις πέντε νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ικανός για τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση... κ.λπ... την τρίτη διαλογιστική έκσταση... την τέταρτη διαλογιστική έκσταση... τον καρπό της εισόδου στο ρεύμα... τον καρπό της άπαξ επιστροφής... τον καρπό της μη-επιστροφής... να πραγματοποιήσει την Αξιότητα. Ποια πέντε; Η τσιγκουνιά για την κατοικία, η τσιγκουνιά για την οικογένεια, η τσιγκουνιά για το υλικό κέρδος, η τσιγκουνιά για τον έπαινο, η αγνωμοσύνη και η αχαριστία - εγκαταλείποντας αυτές λοιπόν τις πέντε νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι ικανός να πραγματοποιήσει την Αξιότητα». Εικοστό πρώτο.

Κεφάλαιο της πλήρους χειροτονίας, έκτο.

1. Διαδοχικές επαναλήψεις για την έγκριση

1. Η ομιλία για τον διανομέα γευμάτων

272. «Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας διανομέας γευμάτων δεν πρέπει να εγκρίνεται. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Ενεργεί με προκατάληψη λόγω επιθυμίας, ενεργεί με προκατάληψη λόγω μίσους, ενεργεί με προκατάληψη λόγω αυταπάτης, ενεργεί με προκατάληψη λόγω φόβου, δεν γνωρίζει τι έχει κατανεμηθεί και τι δεν έχει κατανεμηθεί - με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας διανομέας γευμάτων δεν πρέπει να εγκρίνεται.

«Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας διανομέας γευμάτων πρέπει να εγκρίνεται. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Δεν ενεργεί με προκατάληψη λόγω επιθυμίας, δεν ενεργεί με προκατάληψη λόγω μίσους, δεν ενεργεί με προκατάληψη λόγω αυταπάτης, δεν ενεργεί με προκατάληψη λόγω φόβου, γνωρίζει τι έχει κατανεμηθεί και τι δεν έχει κατανεμηθεί - με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας διανομέας γευμάτων πρέπει να εγκρίνεται».

«Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας διανομέας γευμάτων που έχει εγκριθεί δεν πρέπει να αποστέλλεται... κ.λπ... που έχει εγκριθεί πρέπει να αποστέλλεται... πρέπει να γίνει γνωστός ως αδαής... πρέπει να γίνει γνωστός ως σοφός... διατηρεί τον εαυτό του πληγωμένο και βλαμμένο... διατηρεί τον εαυτό του απλήγωτο και αβλαβή... σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση... σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Δεν ενεργεί με προκατάληψη λόγω επιθυμίας, δεν ενεργεί με προκατάληψη λόγω μίσους, δεν ενεργεί με προκατάληψη λόγω αυταπάτης, δεν ενεργεί με προκατάληψη λόγω φόβου, γνωρίζει τι έχει κατανεμηθεί και τι δεν έχει κατανεμηθεί - με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας διανομέας γευμάτων σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο». Πρώτο.

2-14. Η δεκατριιάδα ομιλιών που αρχίζει με τον επιμελητή καταλυμάτων

273-285. «Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας επιμελητής καταλυμάτων δεν πρέπει να εγκρίνεται... κ.λπ... δεν γνωρίζει τι έχει θεσπιστεί και τι δεν έχει θεσπιστεί... κ.λπ... ένας επιμελητής καταλυμάτων πρέπει να εγκρίνεται... κ.λπ... γνωρίζει τι έχει θεσπιστεί και τι δεν έχει θεσπιστεί... κ.λπ...

Ένας εκχωρητής καταλυμάτων δεν πρέπει να εγκρίνεται... κ.λπ... δεν γνωρίζει τι έχει ληφθεί και τι δεν έχει ληφθεί... κ.λπ... ένας εκχωρητής καταλυμάτων πρέπει να εγκρίνεται... κ.λπ... γνωρίζει τι έχει ληφθεί και τι δεν έχει ληφθεί... κ.λπ...

Ένας αποθηκάριος δεν πρέπει να εγκρίνεται... κ.λπ... δεν γνωρίζει τι έχει φυλαχθεί και τι δεν έχει φυλαχθεί... ένας αποθηκάριος πρέπει να εγκρίνεται... κ.λπ... γνωρίζει τι έχει φυλαχθεί και τι δεν έχει φυλαχθεί... κ.λπ...

Ένας παραλήπτης χιτώνων δεν πρέπει να εγκρίνεται... κ.λπ... δεν γνωρίζει τι έχει ληφθεί και τι δεν έχει ληφθεί... ένας παραλήπτης χιτώνων πρέπει να εγκρίνεται... κ.λπ... γνωρίζει τι έχει ληφθεί και τι δεν έχει ληφθεί... κ.λπ...

Ένας διανομέας υφάσματος χιτώνος δεν πρέπει να εγκρίνεται... κ.λπ... δεν γνωρίζει τι έχει διανεμηθεί και τι δεν έχει διανεμηθεί... ένας διανομέας υφάσματος χιτώνος πρέπει να εγκρίνεται... κ.λπ... γνωρίζει τι έχει διανεμηθεί και τι δεν έχει διανεμηθεί... κ.λπ...

Ένας διανομέας του χυλού ρυζιού δεν πρέπει να εγκρίνεται... κ.λπ... ένας διανομέας του χυλού ρυζιού πρέπει να εγκρίνεται... κ.λπ...

Ένας διανομέας φρούτων δεν πρέπει να εγκρίνεται... κ.λπ... ένας διανομέας φρούτων πρέπει να εγκρίνεται... κ.λπ...

Ένας διανομέας σκληρών τροφών δεν πρέπει να εγκρίνεται... κ.λπ... δεν γνωρίζει τι έχει διανεμηθεί και τι δεν έχει διανεμηθεί... ένας διανομέας σκληρών τροφών πρέπει να εγκρίνεται... κ.λπ... γνωρίζει τι έχει διανεμηθεί και τι δεν έχει διανεμηθεί... κ.λπ...

Ένας διανεμητής ψιλοπραγμάτων δεν πρέπει να εγκρίνεται... κ.λπ... δεν γνωρίζει τι έχει διανεμηθεί και τι δεν έχει διανεμηθεί... ένας διανεμητής ψιλοπραγμάτων πρέπει να εγκρίνεται... κ.λπ... γνωρίζει τι έχει διανεμηθεί και τι δεν έχει διανεμηθεί...

Ένας αποδέκτης ρούχων βροχής δεν πρέπει να εγκρίνεται... κ.λπ... δεν γνωρίζει τι έχει ληφθεί και τι δεν έχει ληφθεί... ένας αποδέκτης ρούχων βροχής πρέπει να εγκρίνεται... κ.λπ... γνωρίζει τι έχει παραληφθεί και τι δεν έχει παραληφθεί...

Ένας αποδέκτης κυπέλλων δεν πρέπει να εγκρίνεται... κ.λπ... δεν γνωρίζει τι έχει ληφθεί και τι δεν έχει ληφθεί... ένας αποδέκτης κυπέλλων πρέπει να εγκρίνεται... κ.λπ... γνωρίζει τι έχει παραληφθεί και τι δεν έχει παραληφθεί...

Ένας επόπτης των επιστατών μοναστηριού δεν πρέπει να εγκρίνεται... κ.λπ... ένας επόπτης των επιστατών μοναστηριού πρέπει να εγκρίνεται... κ.λπ...

Ένας επόπτης για δόκιμους δεν πρέπει να εγκρίνεται... κ.λπ... ένας επόπτης για δόκιμους πρέπει να εγκρίνεται... κ.λπ...

Ένας εγκεκριμένος δεν πρέπει να αποστέλλεται... κ.λπ... ένας εγκεκριμένος πρέπει να αποστέλλεται... κ.λπ...

Ένας επόπτης για δόκιμους πρέπει να γίνει γνωστός ως αδαής... κ.λπ... πρέπει να γίνει γνωστός ως σοφός... διατηρεί τον εαυτό του πληγωμένο και βλαμμένο... διατηρεί τον εαυτό του απλήγωτο και αβλαβή... σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση... σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Δεν ενεργεί με προκατάληψη λόγω επιθυμίας, δεν ενεργεί με προκατάληψη λόγω μίσους, δεν ενεργεί με προκατάληψη λόγω αυταπάτης, δεν ενεργεί με προκατάληψη λόγω φόβου, γνωρίζει τι έχει αποσταλεί και τι δεν έχει αποσταλεί. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας επόπτης για δόκιμους σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο». Δέκατο τέταρτο.

Τέλος της συντόμευσης της έγκρισης.

2. Διαδοχικές επαναλήψεις για τους κανόνες εξάσκησης

1. Η ομιλία για τον μοναχό

286. «Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Σκοτώνει έμβια όντα, παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί, δεν ασκεί την άγια ζωή, λέει ψέματα, καταναλώνει οινόπνευματώδη ποτά και ηδύποτα που προκαλούν αμέλεια. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση.

«Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου, απέχει από τη μη-άγια ζωή, απέχει από την ψευδολογία, απέχει από τα οιοπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο». Πρώτο.

2-7. Η εξάδα ομιλιών που αρχίζει με τη μοναχή

287-292. «Προικισμένη με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, μια μοναχή... κ.λπ... μια μαθήτρια υπό εξάσκηση... ένας δόκιμος... μια δόκιμη... ένας λαϊκός ακόλουθος... μια λαϊκή ακόλουθος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Σκοτώνει έμβια όντα, παίρνει αυτό που δεν της έχει δοθεί, συμπεριφέρεται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές, λέει ψέματα, καταναλώνει οιοπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένη μια λαϊκή ακόλουθος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση.

«Προικισμένη με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, μια λαϊκή ακόλουθος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου, απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, απέχει από την ψευδολογία, απέχει από τα οιοπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένη μια λαϊκή ακόλουθος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τον Ατζίβακα

293. «Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας γυμνός ασκητής ājīnaka σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Σκοτώνει έμβια όντα, παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί, δεν ασκεί την άγια ζωή, λέει ψέματα, καταναλώνει οιοπνευματώδη ποτά και ηδύποτα που προκαλούν αμέλεια. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας γυμνός ασκητής ājīnaka σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση». Όγδοη.

9-17. Η εννεάδα ομιλιών που αρχίζει με τον Τζαϊν

294-302. «Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας Τζαϊν... κ.λπ... ένας ξυρισμένος μαθητής... ένας ασκητής με πλεγμένα μαλλιά... ένας περιπλανώμενος ασκητής... ένας Μαγκαντίκα... ένας Τεντάντικα... ένας Αρούντακα... ένας Γκοτάμακα... ένας Ντεβαντάμμικα σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Σκοτώνει έμβια όντα, παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί... κ.λπ... καταναλώνει οιοπνευματώδη ποτά και ηδύποτα που προκαλούν αμέλεια. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας Ντεβαντάμμικα σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση». Δέκατο έβδομο.

Τέλος της συντόμευσης των κανόνων εξάσκησης.

3. Διαδοχικές επαναλήψεις για το πάθος

303. «Για την άμεση γνώση του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν πέντε φαινόμενα. Ποια πέντε; Η αντίληψη της ρυπαρότητας, η αντίληψη του θανάτου, η αντίληψη του κινδύνου, η αντίληψη της αποστροφής για την τροφή, η αντίληψη της δυσαρέσκειας για ολόκληρο τον κόσμο - για την άμεση γνώση του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα πέντε φαινόμενα».

304. «Για την άμεση γνώση του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν πέντε φαινόμενα. Ποια πέντε; Η αντίληψη της παροδικότητας, η αντίληψη του μη-εαυτού, η αντίληψη του θανάτου, η αντίληψη της αποστροφής για την τροφή, η αντίληψη της δυσαρέσκειας για ολόκληρο τον κόσμο - για την άμεση γνώση του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα πέντε φαινόμενα».

305. «Για την άμεση γνώση του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν πέντε φαινόμενα. Ποια πέντε; Η αντίληψη της παροδικότητας, η αντίληψη του υπαρξιακού πόνου στο παροδικό, η αντίληψη του μη-εαυτού στον υπαρξιακό πόνο, η αντίληψη της εγκατάλειψης, η αντίληψη του μη πάθους - για την άμεση γνώση του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα πέντε φαινόμενα».

306. «Για την άμεση γνώση του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν πέντε φαινόμενα. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης, η ικανότητα της ενεργητικότητας, η ικανότητα της μνήμης, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, η ικανότητα της σοφίας - για την άμεση γνώση του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα πέντε φαινόμενα».

307. «Για την άμεση γνώση του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν πέντε φαινόμενα. Ποια πέντε; Η δύναμη της πίστης, η δύναμη της ενεργητικότητας, η δύναμη της μνήμης, η δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης, η δύναμη της σοφίας - για την άμεση γνώση του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα πέντε φαινόμενα».

308-1151. «Για την πλήρη κατανόηση του πάθους, μοναχοί... για την πλήρη εξάλειψη... για την εγκατάλειψη... για την εξάλειψη... για την παρακμή... για το μη πάθος... για την παύση... για την απόρριψη... για την παραίτηση πρέπει να αναπτυχθούν πέντε φαινόμενα. Του μίσους... της αυταπάτης... της οργής... της εχθρότητας... της περιφρόνησης... της θρασύτητας... της ζήλιας... της τσιγκουνιάς... της απάτης... της δολιότητας... της ισχυρογνωμοσύνης... της αντιζηλίας... της αλαζονείας... της υπεροψίας... της ματαιότητας... της αμέλειας για την άμεση γνώση... για την πλήρη κατανόηση... για την πλήρη εξάλειψη... για την εγκατάλειψη... για την εξάλειψη... για την παρακμή... για το μη πάθος... για την παύση... για την απόρριψη... για την παραίτηση πρέπει να αναπτυχθούν πέντε φαινόμενα.

«Ποια πέντε; Η δύναμη της πίστης, η δύναμη της ενεργητικότητας, η δύναμη της μνήμης, η δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης, η δύναμη της σοφίας - για την παραίτηση από την αμέλεια, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα πέντε φαινόμενα».

Τέλος της συντόμευσης της λαγνείας.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Για την άμεση γνώση, για την πλήρη κατανόηση, για την πλήρη εξάλειψη,
Για την εγκατάλειψη, για την εξάλειψη και με την παρακμή·
Μη πάθος και παύση και γενναιοδωρία,

Παραίτηση, αυτά τα δέκα.

Τέλος της συλλογής των πέντε.

Εδώ αυτή είναι η σύνοψη των κεφαλαίων -

Δύναμη του ασκούμενου και δύναμη, και πενταμελές και Σουμάνα·
Μούντα και εμπόδια και αντίληψη, και πολεμιστής βιοπορισμός όγδοο·
Θέρα και Κακούντα και ευχάριστο, Αντακαβίντα δωδέκατο·
Άρρωστος και βασιλιάς και τρία βέλη, Άριστη Διδασκαλία και σφαγή και
λαϊκός ακόλουθος·
Δάσος και βραχμάνος, Κιμίλα και ύβρις επίσης·
Μακρά και συμπεριφορά και κάτοικος, και κακή συμπεριφορά και πλήρη
χειροτονία.

Τέλος του κειμένου της συλλογής των πέντε.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών. 05. Το βιβλίο των πέντε. 5. Η πέμπτη πεντηκοντάδα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org